

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Formularium Episcopale

Barbosa, Agostinho

Coloniae Agrippinae, 1680

Urbani. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10456

solemniter publicantes, ac in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant illos præmissorum eorundem effectu, pacificè frui, & gaudere, non permittentes illos desuper à quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebitè molestari. Contradiçtores quoscunque per Censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilij brachij sæcularis. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinsertis litteris concessa sunt non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 3. Augusti 1622. Pontif. nostri anno 2.

S. Card. de Susanna.

Decreta de celebratione Missarum auctoritate Urbani VIII. à Sacra Congregat. Concilij edita.

L.

Vide supra fol. 118.

De Regularibus, apostatis, & ejectis decreta jussu Urbani VIII. à Sacra Congreg. Concilij edita.

LI.

Vide supra fol. 128.

De non addendis. Calendario, & Missali sanctorum officiis adhuc non concessis, & Missis non approbatis.

LII.

Vide supra fol. 131.

Contra Ordinantes, & malè Ordinatos.

LIII.

Vide supra fol. 132.

Circa accessum Regularium ad Monasteria Monialium, ad colloquendum cum eis conceditur, & præscribitur facultas Ordinariis.

LIV.

Vide supra fol. 136.

Quod Capitula Ecclesiarum Cathedralium, quibus S. R. E. Cardinales præsumt ex Indultis conferendi beneficia Ecclesiastica reservata, vel affecta eisdem Cardinalibus concessis nullum jus prætereendere possint.

LV.

Vide supra fol. 138.

Quod S. R. E. Cardinales Ecclesiarum Præsules indulta conferendi beneficia Ecclesiastica ratione Ecclesiarum, quibus præsumt, vel quorum regimini ultimo loco cesserunt, duntaxat uti possint.

LVI.

Vide supra fol. 139.

Confirmatio & innovatio regulæ Cancellariæ, decreti Camerae Apost. & constitutionum fel. rec. Julij III. quoad fructus beneficiorum Ecclesiasticorum inexhaustos.

LVII.

Vide supra fol. 140.

Revo-

Revocatio quarumcunque licentiarum à Prædecessoribus Pontificibus loca Regularia erigendi non servata forma constitutionis Clementis VIII. & Decretorum Sedis Apost. concessarum, quæ nondum effectum suum sortitæ sunt: Ac prohibitio illa de cætero erigendi absque licentia Ordinarium, & Sacris Canon. Concilioque Trid. nec non Clementis VIII. & Gregorij XV. Constitutionibus non servatis.

LVIII.

Part. 2. alleg. 26.

URBANUS PAPA VIII. *ad perpetuam rei memoriam.*

Romanus Pontifex, cui Salvator & Dominus noster, qui charitas est, & Deus pacis, universalis Ecclesiæ credidit Principatum, ea interdum, quæ certis etiam rationabilibus de causis à Sede Apostolica concessa sunt, ipsa subinde rerum experientia suadente, & majoribus ex causis, quibus præsertim personarum sub suavi Religionis jugo Altissimo famulantium paci, & quieti consulitur, litibusque ac controversiis inter eos obviantur, revocat, & immutat, in hisque pastoralis sollicitudinis, & providentiæ suæ studium interponit, prout rerum & temporum qualitatibus debitè pensatis, conspicit in Domino salubriter expedire. Cùm itaque

sicut Nobis innotuit, complures licentiæ suæ sive facultates, & nonnullis Rom. Pontif. prædecessoribus nostris per diversos Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum, & aliorum Regularium Institutorum Superiores, seu alios eorum nomine ubique locorum Monasteria, Domos, Collegia, Conventus, & alia loca Regularia quovis nomine nuncupata servata duntaxat Sacrorum Canonum & Concilii Trid. decretorum forma de sola Ordinarii licentia, seu etiam forsân non servata forma, & absque licentia hujusmodi, & contra decreta à Sede Apost. super præmissis edita fundandi erigendi & instituendi importunis precibus, seu etiam motu proprio, vel aliâs obtentæ, & extortæ fuerint. Idcirco nos omnes, & quascunque licentias, ac facultates hujusmodi forma Brevis desuper expeditas, earumque tenores etiam veriores, & datas præsentibus, ac si specificè & sigillatim exprimerentur, & insererentur, pro plenè & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, justis de causis animum nostrum moventibus, Motu proprio, non ad alicujus nobis, super hoc oblatæ petitionis instantiam, sed ex certa scientia, ac maturâ deliberatione nostris, deque potestatis Apost. plenitudine, omnes, & quascunque licentias, & facultates hujusmodi, litterasque desuper tam sub plumbo, quam in eadem forma Brevis expeditas, omniaque & singula in eis quomodolibet consenta, & expressa, etiam quoad erectiones, fundationes,

H h

& in.

& institutiones Monasteriorum, Collegiorum, Domorum, Conventuum, & aliorum Regularium locorum hujusmodi, quæ suum nondum sortitæ sunt effectum, tenore præsentium perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus, & annullamus, viribusque & effectu prorsus evacuamus. Præterea Ordinum etiam Mendicantium, Congregationum, Societatum & aliorum Institutorum Regularium Superioribus quocunque nomine nuncupatis, cæterisque personis ad quos spectat, in virtute sanctæ obedientiæ, ac sub pœna privationis vocis activæ, passivæ, nec non officiorum quorumcunque, ac inhabilitatis ad illa & alia in futurum obtinenda nec non etiam excommunicationis ipso facto incurrendis pœnis, interdiciamus & prohibemus ne licentiarum, seu facultatum per nos, ut præfertur, revocatarum, & annullatarum, sive alio quovis prætextu, seu causa, etiam quantumvis privilegiata nova Monasteria, Collegia, Domos, Conventus, & alia loca Regularia hujusmodi, nisi de expressa Ordinariorum licentia ac servata in omnibus, & per omnia Sacrorum Can. & Conc. Trid. nec non Constitutionis sel. rec. Clementis VIII. quæ incipit. Quoniam ad institutam. sub dat. Romæ apud S. Marcum sub annulo Piscatoris die 23. Junij 1619. ac decretorum de mandato ejusdem Clementis, nec non sanctæ mem. Gregorij XV. Romanorum Pontif. prædecessorum de super editorum forma recipere, erigere, fundare, seu aliis quomodolibet

instituere, seu incepta finire, & absolvere audeant, seu præsumant. Decernentes præsentibus litteras, etiam ex eo quod causæ, propter quas illæ emanarint expressæ verificatæ & justificatæ, aut quicunque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, ad hoc vocati & auditi non fuerint, neque illis consenserint, vel aliis ex quocunque capite, prætextu, colore, ingenio, vel causa de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, in jus, vel controversiam vocari, ad terminos Juris reduci, aut contra eos quodvis gratiæ, vel justitiæ, remedium impetrari, seu concedi nullatenus posse, sed eas, ac omnia & singula in eis contenta semper, & perpetuo valida, firma, & efficacia esse ac fore, suoque plenarios ac integros effectus sortiri & obtinere, ac ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit inviolabiliter, sicque & non aliter per quoscunque Judices Ordinarios & delegatos etiam causarum Palatij Apost. Auditores ac S. R. E. Cardinales etiam de latere Legatos, & Nuntios, quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi & interpretandi facultate & auctoritate, judicari & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca Venerabilibus Fratribus Patriarchis, Archiepiscopis, & aliorum locorum Ordinarijs per præsentibus committimus & mandamus

qua

quatenus ipsi vel duo, aut unus eorum per se vel alium, seu alijs presentes litteras, & in eis contenta quæcunque solemniter publicanda, faciant illas, & illa ab omnibus, & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari, contradictores quoslibet & rebelles per censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris, & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc si opus fuerit auxilio brachij sæcularis: *Contrariorum omnium sit derogatio, dicitque quod publicatio Romæ facta omnes liget, transumptisque plenè credatur.* Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris 28. Aug. 1624. Pontif. nostri anno 2.

Prohibitio ne degentes in statu Ecclesiastico mediatè, vel immediatè Sedi Apost. subjecto libros ab eis ubicunque compositos de quacunque materia tractantes, absque Cardinalis Vicarij & Magistri Sacri Palatij in Urbe, & extra eam absque Ordinarij, aut Inquisitoris loci licentia deferant, aut imprimendos transmittant.

LIX.

Part. 3. alleg. 90.

Feria quinta die 18. Sept. 1625. in generali Congregatione S. R. & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostolic. montis Quirinalis coram

S. D. N. D. Urbano divina providentia Papa VIII. ac Illustriss. ac Reverendiss. S. R. E. Cardinalibus adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à Sancta Sede Apost. specialiter deputatis, S. D. N. pro debito sui pastoralis officij corrigere volens abusus nonnullorum in statu Sedi Apost. mediatè, vel immediatè subjecto existentium, qui libros à se compositos extra præfatum statum absque ulla Ordinariorum & Inquisitorum loci, ubi degunt, approbatione imprimendos transmittunt, statuit, & decrevit, ut in posterum nemo in statu prædicto degens, cujusvis conditionis, gradus, Ordinis, & dignitatis existat, libros de quavis materia tractantes, & ubicunque compositos audeat alio deferre, vel mittere imprimendos sine expressa in scriptis approbatione Illustriss. & Reverendiss. D. Cardinalis S. D. N. Vicarij & Magistri Sacri Palatij si in Urbe, si verò extra Urbem existat sine Ordinarij & Inquisitoris loci illius, sive ab alijs deputatorum facultate & licentia operi præfigenda. Libros autem quos contra præsentis decreti tenorem imprimi contigerit, præter alias pœnas arbitrio suæ Sanctitatis infligendas absque alia declaratione ex nunc prohibet, & pro expressè prohibitis haberi vult, & mandat, contrarijs quibuscunque non obstantibus &c. Joannes Ant. Thomasius S. E. & Universalis Inquisitionis Not.

Hh 2

De

De bonis jurisdictionalibus ad Ecclesias, & loca pia spectantibus in feudum, vel emphyteusim non dandis nec ultra triennium locandis aut concessionibus hujusmodi renovandis si-
ve prorogandis.

LX.

Part. 3. alleg. 95.

URBANUS *Episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.*

Humanæ salutis auctor Christus Dominus Romanam Ecclesiam amplissima temporalis ditionis prærogativa decoravit, quam voluit inferioribus etiam Ecclesiis aliqua ex parte communicari, ut filiarum decor matris auget in summo Pont. majestatem, cui cum Ecclesiarum omnium regimen incumbat, illarum quoque omnium tutelam ad Apost. eorum providentiam necesse est pertinere. Olim equidem quamplurimi inferiorum Ecclesiarum Præfati, ut strenuos, ac præstantes virtute viros haberent, qui debitum sibi & Ecclesiis impenderent famulatum temporales ditiones ad eadem Ecclesias pertinentes eximiorum virorum fidei, atque administrationi commiserunt: tempore verò precedente, delabentibus in deterius bonis institutis factum est, ut nonnulli Ecclesiarum Præsules humanis potius affectibus, quam meritum intuitu mo-

ti, ditiones temporales hujusmodi variis personis, & universitatibus in feudum, vel emphyteusim dare vel ultra triennium locare; & rursus occurrente earum ditionum temporalium devolutione, ad novam infeudationem, seu investituram vel locationem ultra triennium sub specie quod illæ in feudum vel emphyteusim dari, vel ut præfertur locari sint solitæ, seu aliàs causa pendente devenire consueverunt, quod non in modicum Ecclesiarum ipsarum damnum & præjudicium tendere usu competentum est. Nos itaque nostri muneris partes adimplendo præmissis obviam ire, nec non Ecclesiarum, Monasteriorum, & locorum piorum quorumcunque indemnitati, ac jurium eis quomodolibet competentium conservationi, quantum nobis ex alto conceditur, providere volentes, Motu proprio, & ex certa scientia nostra, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine, hac nostra perpetua valitura constitutione omnibus & singulis Patriarchis, Primatibus, & Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus, etiam Generalibus cæterisque Ecclesiarum & locorum piorum utriusque sexus Præsulibus, Prælatibus, Præsidentibus, Rectoribus, Præceptoribus, Commendatariis, & Administratoribus cujuscunque status, gradus, dignitatis, & præminentia existant, etiam si Cardinalatus honore præfulgeant, nec non Capitulis etiam generalibus, & Provincialibus, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, etiam laicorum, & qui-

& quibuscunque aliis Superioribus cujusvis Ordinis & societatis, & instituti, etiam de necessitate exprimendi, Militiarum etiam S. Joannis Hierosolymitani in Univerſa Italia, etiam in quorumvis Principum ſecularium quomodolibet qualificatorum, etiam Ducali, Regia, Imperiali, vel quavis alia dignitate, honore, & excellentia præſtantium ditione temporali exiſtentibus, ſi Pontificali, vel Abbatiali eminenti dignitate ſub interdicto ingreſſus Eccleſiæ; ac ſi per ſex meſes immediatè ſubſequentes ſub interdicto huiusmodi permanſerunt, lapſis menſibus eiſdem ſub regimis, & adminiſtrationis Eccleſiarum, vel Monafteriorum, quibus præſident in ſpiritualibus, & temporalibus ſuſpenſionis: Capitulis verò, Conventibus, Collegiis, Sodalitatibus, & Univerſitatibus prædictis ſub interdicto à divinis, eorumque ſingularibus perſonis, ac inferioribus prælatis, Commendatariis, & aliis præſatis ſub interdicto excommunicationis lætæ ſententiæ, ac omnium dignitatum, beneficiorum & officiorum Eccleſiaſticorum, de quorum bonis, & rebus contra præſentis conſtitutionis tenorem eos diſponere contigerit, vocisquæ activæ & paſſivæ privationis, & perpetuæ inhabilitatis ad illa, ſeu quælibet alia in poſterum obtinenda, ipſo facto, etiam abſque iudicis miniſterio, vel ſententiâ incurrendis poenâ, ne de cætero Civitates, Terras, Caſtra, Oppida, Villas, Arces, Fortalitia, Munitiones, Territoria, Diſtrictus, Jurisdictiones, aut

quavis alia loca, vel bona jurisdictionalia, ſeu quovis modo jurisdictionem temporalem etiam cum alio, vel aliis conjunctim, ſeu diviſim, aut aliàs quomodolibet annexam habentia, aut eorum ſeu jurisdictionis partem, etiam minimam ad Patriarchales, Primates Metropolitanas, Episcopales & alias Eccleſias, Monafteria, Collegia, vel loca pia ſupradicta, nunc & pro tempore quovis modo ſpectantia & pertinentia, tam quæ ad præſens per Eccleſias, Monafteria, & loca huiusmodi pleno jure poſſidentur, quam ea quæ in feudum, vel emphyteuſim conceſſa, vel ultra triennium locata per quoscunque quomodolibet, & ſub quibuscunque prætextibus occupata ſeu uſurpata reperiuntur, aut ad Eccleſias, Monafteria, & loca prædicta jam de præſenti forſan de jure, vel de facto reverſa, ſeu devoluta ſunt, etiam ſi Eccleſiis, Monafteriis, locisque piis huiusmodi adhuc incorporata, & de eorum menſa affecta non ſint, aut quancunque perpetuis futuris temporibus per lineam finitam, canonem non ſolitam, delictum perpetratum, vel alio quocunque modo revertentur, ſeu devolventur in futurum, etiam ſi ex antiqua ſeu immemoriali conſuetudine, aut etiam privilegio Apoſt. quancunque ob cauſam conceſſo, & iteratis vicibus approbato in feudum vel emphyteuſim concedi, vel ultra triennium locari, aut finita conceſſione, vel locatione huiusmodi feuda, investituræ, vel alia conceſſiones revocari conſueverit quibuscunque perſonis, quavis Eccleſiaſtica, ſeu mundana

dignitate, vel excellentia fulgentibus, ac speciali nota dignis, Capitulis, Collegiis, Ecclesiis, Congregationibus, Monasteriis, Conventibus, Hospitalibus, & quibusvis Universitatibus tam secularibus quam Ecclesiasticis, aut quibuscunque aliis quocunque nomine ac titulo nuncupatis, & quomodolibet qualificatis, in feudum vel emphyteusim concedere, aut ultra triennium locare, aut concessiones, & investituras & locationes huiusmodi, post finitum illarum tempus, vel alias quodocumque renovare, prorogare, vel de novo facere, etiam ad favorem descentium harum, redum vel consanguineorum illorum, qui Civitates, terras, & bona jurisdictionalia prædicta obtinuerint, possederint, vel occupata detinuerint, etiam intuitu meritorum, etiamsi concessiones, & alia præmissa in evidentem, imò evidentissimam utilitatem Ecclesiæ, Monasterii, vel loci pii cadant, aut concessionibus, investituris, locationibus, vel illarum renovationibus, aut prorogationibus consentire, aut aliud scripto verbo, vel alio quovis modo, per quem dictæ Civitates, terræ, & bona jurisdictionalia huiusmodi ad Ecclesias, Monasteria, & loca pia prædicta, sive eorum Prælatos, Superiores, Rectores seu Administratores non revertantur, etiamsi in prædictis concessionibus, investituris, renovationibus prorogationibus, & aliis præmissis nostrorum & S. Sedis Apost. beneplacitum etiam cum clausula non alias, aliter, nec alio modo reservetur, & nisi illo in scriptis tantum prius obtento facere

audeant, & præsumant, ultra alias pœnas per canonicas functiones desuper quomodolibet inflictas districtè interdiciamus, & prohibemus. Deinde adjungit aliam pœnam nullitatis, decretum irritans addit, contrariis quoque omnibus derogat, Prælatos de hac Constitutione servanda jurare mandat, etiam in Urbe publicari jubet, ejusque transumptis credi decernit. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem anno Incarnat. Dominicæ 1625. Kal. Novemb. Pont. nostri anno. 5.

Confirmatio decreti, quo Sacra Congregatio Cardinalium Concilij Trid. interpretum censuit Constitutionem Gregorii XV. de conservatoribus editam non afficere Religionem Hierosolymitanam, nisi quoad Judices Conservatores, eidemque Religioni adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere.

LXI.

Part. 3. alleg. 106.

URBANUS Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Antonius de Paula Magnus & Conventus Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani, quod à Venerabilibus Fratribus nostris sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus Sacri Conc. Trid.

Trid. interpretibus & emanavit decretum tenore sublequenti, videlicet die 6. Febr. 1620. Sacra Congregatio Illustrissimorum Cardinalium Concilij Trid. Interpretum censuit, Constitutionem Sanctæ mem. Gregorij XV. de cõservatoribus non afficere Religionē Hierosolymitanam, nisi quoad Judices Conservatores, eidemque Religioni adhuc jus ejusmodi Judices Conservatores eligendi competere. Cùm autem sicut eadem expositio subjungebat Antonius Magnus Magister & Conventus præfati decretum hujusmodi pro illius validitate & subsistentia firmioribus Apost. nostræ confirmationis robore communiri plurimum desiderent, nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apost. dignaremur. Nos igitur Antonium Magnum Magistrum & Conventum præfatos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & illorum singulariter personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum præsentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati decretum præ insertum Apost. auctoritate tenore præsentium approbamus, confirmamus, illique inviolabilis Apost. firmitatis robur adjicimus, ac omnes, & singulos tam

Juris, quam facti defectus, siquidem super quomodolibet intervenerint, supplemus. Decernentes decretum hujusmodi, nec non præinsertas litteras semper valida, firma, & efficacia existere, & fore, suosque plenarios & integros effectus sortiri, & obtinere, ac dicto Hospitali, necnon Antonio moderno, & pro tempore existente illius Magno Magistro, & Conventui plenissimè suffragari. Sicque quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apost. Auditores judicari, & definiri debere, ac irritum & inane, quidquid secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus præfati Gregorij prædecessoris nostri, aliisque constitutionibus & ordinationibus Apost. cæterisque contrariis quibuscunque. Volvumus autem, quod præsentium transumptis, etiam impressis, & munitis sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ eadem prorsus fides adhibeatur quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ, Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 17. Febr. 1629. Pont. nostri Anno V.

De facultate eligendi Confessarium ad Regulares utriusque sexus, & cujuscunque Ordinis non extendenda, nec extra forum conscientie.

LXII.

Part. 3. alleg. 25.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

IN specula militantis Ecclesiæ, nullo licet meritorum suffragio, divina dispositione constituti, & attentè considerantes, sacros Regularium Ordines tantas Ecclesiæ Dei utilitates omni tempore attulisse, ut ad eos conservandos & instaurandos Rom. Pontifices prædecessores nostri magnam jure optimo diligentiam semper adhibuerint dignum, quia potius debitum reputamus, ut eorundem Pontificum vestigiis inhaerentes, ad ea pastoralis vigilantia partes jugiter intendamus, ut in eisdem Ordinibus disciplinæ Regularis observantia facta recta conserveatur, & si quæ illi obesse dignoscuntur, opportuna Constitutionis ministerio salubriter removeantur. Aliàs siquidem sel. record. Clementi Papæ VIII. prædecessori nostro per Procuratorem generalem Ordinis Fratrum Beatæ Mariæ de Monte Carmelo nuncupat. expositum, quod cum in Bulla Cruciatæ sanctæ, & alijs privilegijs ab Apostolica Sede concedi solitis, detur facultas eligendi Confessarium idoneum, ab Ordinario approbatum, qui possit Christi fideles absolvere à casibus Ordinario, & Sedi Apostolicæ reservatis, Religiosi prædicti Ordinis, seu eorum nonnulli, etiam prædictis

facultatibus uti præsumebant in detrimentum eorum Regularis disciplinæ. Quare idem Clemens prædecessor sua perpetuo valitura constitutione declaravit, facultatem & concessionem sanctæ Cruciatæ, & aliorum indulgentiarum prædictorum, quantum ad prædictum articulum eligendi Confessarium, & absolvendi à casibus reservatis, non habere locum cum fratribus & sororibus Monialibus quorumcunque Ordinum & Congregationum cujusvis instituti, Mendicantium & non mendicantium, tam in Provincia Hispaniæ, quam extra eam ubilibet constitutis, neque eis suffragari, sed ejusdem Clementis prædecessoris intentionem fuisse, quod iidem Fratres, & Moniales, quantum ad Sacramentum Pœnitentiæ, seu confessionis administrationem, dispositioni suorum Prælatorum subjecti essent, prout in dicti Clementis prædecessoris in forma Brevis desuper sub die 23. Novemb. M.D.XCIX. Pontif. sui anno octavo, expeditis litteris, quarum tenores pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Nihilominus sicut nobis, non sine animi nostri molestia innotuit, nonnulli Ordinis Fratrum Prædicatorum professores pro textu Bullæ ejusdem sanctæ Cruciatæ, ac dictorum indulgentiarum Confessarium hujusmodi, qui eos, ut præfertur, absolvat, eligere posse prætendant, & forsitan eligant etiam ad præsens, postquam litteræ sub die 14. Junij 1624. Pont. nostri anno primo, super facultate eisdem Regularibus Confessarium ad effectum habere

jusmo-

jufmodi eligendi ad quinquennium
 tunc proximum concessa, emanata
 pridem ab anno, & ultra expirave-
 runt in maximum status & observan-
 tiæ Regularis præjudicium. Nos præ-
 missis quantum nobis ex alto conce-
 ditur, obviare, ac felici tam eorundem
 fratrum Prædicatorum, & B. Mariæ
 de Monte Carmelo Religiosorum,
 quam omnium & quorumcunque
 aliorum cujuslibet Ordinis, Con-
 gregationis, Societatis, & instituti, et-
 iam speciali mentione, & nota digni
 utriusque sexus, tam Mendicantium,
 quam non Mendicantium statui, atque
 directioni, & aliorum Christi fidelium
 salutem consulere volentes, præfatæque
 Clementis prædecessoris declarationi
 inherentes, illamque tenore præsen-
 tium innovantes, ac quatenus opus sit
 ampliantes, Motu proprio, & ex certa
 scientia, ac matura deliberatione no-
 stris, deque Apost. potestatis plenu-
 dine concessionem Sanctæ Cruciatæ,
 quæ respectu facultatis hujusmodi, et-
 iam laicis & clericis sæcularibus, cu-
 juscunque status, gradus, qualitatis, &
 conditionis, etiam speciali nota dignæ,
 quoad casus reservatos, etiam in Bulla
 Cænæ Domini (hæresi excepta) con-
 tentos, non nisi in foro conscientiæ,
 non autem in foro externo suffragat-
 ur, aliorumque indultorum hujusmo-
 di quantum ad prædictum articulum
 eligendi confessarium, & absolvendi
 à prædictis casibus reservatis, etiam in
 Bulla Cænæ Domini contentis, cum
 Fratribus & monialibus prædictis Fra-
 trum Prædicatorum, ac aliorum quo-

rumcunque Ordinaria & Congrega-
 tionum, societatis & instituti prædi-
 ctorum Mendicantium, & non Men-
 dicantium, tam Provinciæ Hispaniæ,
 quam extra eam ubilibet constituto-
 rum locum minimè habuisse, neque
 habere, nec in illis ullo modo suffraga-
 ri potuisse, neque posse, excepto dun-
 taxat illo quinquennio, quo litteræ
 nostræ hujusmodi, ut præfertur, dura-
 verunt, siquidem die 14. mensis Junii
 1629. proximè præteriti jam expira-
 verunt, sed nostræ intentionis fuisse, &
 esse, quod iidem Fratres & Moniales
 quantum ad Sacramenti pœnitentiæ,
 seu Confessionis administrationem or-
 dinariæ dispositioni suorum Prælato-
 rum & Sedi Apost. quoad sibi reserva-
 ta, subjecti sint, earundem tenore præ-
 sentium perpetuo declaramus. Decer-
 nentes præsentibus nostras litteras de
 subreptionis vel obreptionis, aut nul-
 litatis vitio, seu intentionis nostræ, aut
 alio quocunque defectu à quoquam
 impugnari non posse. Sicque & non a-
 liter in omnibus & singulis præmissis,
 per quoscunque Judices Ordinarios &
 delegatos, etiam causarum Palatii A-
 post. Auditores ac S. R. E. Cardinales
 etiam de latere Legatos, Vicelegatos,
 ac sedis Apost. Nuntios, ac Cruciatæ
 Commissarios, & quosvis alios quavis
 auctoritate fungentes, sublata eis, &
 eorum cuilibet quavis aliter judicandi,
 & interpretandi facultate, & auctori-
 tate, interpretari, ac judicari debere,
 ac irritum & inane, si secus super his à
 quoquam quavis auctoritate scienter
 vel ignoranter contigerit attentari.

Non obstantibus præmissis, ac omnibus & singulis illis, quæ in prædictis Clementis prædecessoris nostri litteris concessa sunt; non obstare, cæterisque contrariis quibuscunque. Ut autem præsentium tenor omnibus innotescat, volumus eas in valvis Basilicæ Principis Apostolorum, & in acie Campi Floræ de Urbe, ut moris est, publicari, ipsasque sic publicatas, omnes, & singulos ubique existentes ita afficere, ac si omnibus personaliter intimatæ essent. Quodque præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quæ præsentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitæ vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, die 19. Junij 1630. Pont. nostri anno septimo.

Decretum editum à Sacra Trid. Concilij Congregatione, quoad novitios receptos, & professos. contra formam Decretorum.

EXIII.

Part. 7. alleg. 101.

Santissimus Dominus noster URBANEUS *Divina providentia* Papa Octavus.

AD occurrendum motibus, qui possent in Religionibus, oriri, occasione receptionis novitiorum & professionis per eos emissæ in Conventibus non designatis, contra formam Decretorum Sancti mem. Clementis VIII. de novitiis ad habitum Regularem, & professionem non admittendis, nisi in Conventibus designatis audita super hoc sententia Sacræ Congregationis Concilij declaravit ac decrevit hujusmodi receptos & professos contra formam dictorum Decretorum, allegans propterea nullitatem receptionis & professionis, non posse super hujusmodi nullitate post lapsum quinquennii quoquo audiri. Quod si aliqui contra formam præfat. decretorum recepti, & professi in Religione infra quinquennium exire, vel superiores extra eam respectivè illos ejicere voluerint, eadem Sanctitas sua decrevit, ut tam ipsi professi, quam superiores respectivè teneantur jura, quæ sibi favere visa fuerint, prius deducere coram eadem Sacra Congregatione, quæ ex speciali, etiam suæ sanctitatis facultate super hoc concessa providebit. Inhibentes propterea, Primatibus Patriarchis, Archiepiscopis, Episcopis, Abbatibus & Prælatibus inferioribus Jurisdictionem exercentibus, ac quibuscunque Judicibus Ordinariis, & delegatis, etiam causarum Palatii Apost. Auditoribus, & S.R.E. Cardinalibus, etiam de latere Legatis, Sedisque Apost. Nuntiis, ne in posterum in hoc quoquo modo se ingerant absque speciali ejusdem

San-

Sanctitatis Commissione, sub pœna ipso factò incurrenda, quoad Episcopos, Archiepiscopos Patriarchas, & Primate interdicti ab ingressu Ecclesiæ; quoad Abbates, Prælatos inferiores, ac alios Judices prædictos, excommunicationis latæ sententiæ; quo verò ad Nuntios, & S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, indignationis suæ Sanctitatis, & pœnarum arbitrio ejusdem ponendarum. Si verò ijdem, ut supra recepti, & professi, juribus suis minimè deductis coram Sacra Congregatione Concilij, & sine illius expressa licentia à Religione exire, vel superiores Religionis eos ejicere ausi fuerint, ipsi recepti & professi tanquam Apostatæ puniantur, & pro talibus habeantur. nec non contra eosdem juxta formam decreti de Regularibus Apostatis, & ejectis, ejusdem Sanctitatis suæ jussu ab eadem Sacra Congregatione sub die 21. Septemb. 1634. editi procedatur: & superiores qui ejecerint, pœna suspensionis à Divinis, nec non privationis omnium officiorum, quæ tunc obtinebant, ac perpetuæ inhabilitatis ad ea in posterum obtinenda, vocisque activæ & passivæ ipso factò absque alia declaratione incurrant. Datum Romæ, die 5.

Janua. 1636. F. Card. Verospius,
Franciscus Paulutius S. Congr. Secretarius.

Super residentia Episcoporum, Archiepiscoporum, Metropolitanorum & aliorum Ecclesiis Cathedralibus Præfectorum, etiam S. R. E. Cardinalium, cum præfixione termini ad proficiscendum ad eorum residentias, & determinatione pœnarum, ac prohibitione ab ipsis non discedendo absque Sedis Apostolicæ licentia, ex quibusvis etiam urgentissimis causis.

LXIV.

Part. 2. alleg. 53.

URBANUS PAPA VIII. ad perpetuam rei memoriam.

SANCTA Synodus Tridentina sub recol. mem. Paulo Papa III. prædecessore nostro ad disciplinam Ecclesiasticam restaurandam provide statuit, ut omnes quacunque dignitate, gradu, & præ eminentia fulgentes, Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis quibuscunque quovis nomine, & titulo præfecti apud eas personaliter residere deberent, aliàs si per sex menses continuos abessent, amissionis quartæ partis fructuum unius anni pœnam ipso jure incurrent, quod si per alios sex menses in absentia perseverarent, tunc aliam quartam partem fructuum hujusmodi eo ipso amitterent: crescente verò contumacia, Romanus Pont. suprema ejus auctoritate in ipsos absentes animadvertere,

& Ecclesiis ipsis de Pastoribus utilioribus providere possent. Deinde sub fel. rec. Pio IV. etiam prædecessore nostro eadem Synodus declaravit, omnes eisdem Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, & Cathedralibus Ecclesiis præfectos, etiam si S. R. E. Cardinales forent, obligari ad personalem residentiam in sua Ecclesia, vel Diœcesi faciendam, nec abesse posse, nisi ob legitimas causas, in scriptis approbandas. Et in eorundem Concilii decretorum executionem idem Pius V. prædecessor noster per suas sub plumbo, sub Dat. 7. Kal. Decemb. 1564. expeditas litteras monuit eosdem præfatis Ecclesiis præfectos in virtute sanctæ obedientiæ, ac ultra pœnas in eodem Conc. contentas, sub privationis eorum à regimine, & administratione ipsarum Ecclesiarum, ac amissionis facultatis testandi, & disponendi, aliisque pœnis suo, & Romani Pontif. arbitrio imponendis, mandavit eisdem, ut in Ecclesiis præfatis omnino personaliter residere deberent. Denique certior factus, quod multi eorundem præfectorum erant inobedientes, Motu suo proprio commisit Camera Apost. Auditori generali, ut contra illos, usque ad sententiam procederet, & sibi deinde referret, ad effectum in eos privationis, & depositio sententiam in suo Consistorio secreto pronuntiandi. Successivè alii etiam Romani Pontifices contra non residentes diversa edicta publicari fecerunt; ac præ mem. Gregorius XIII. etiam prædecessor noster per suum decretum Consistoriale declaravit, decreta ejusdem Concilii de personali residentia, in Ecclesiis prædictis faciendam, etiam in S. R. E. Cardinalibus locum habere, quocumque titulo illis præessent; ita, ut à reatu, & pœnis in dicto Conc. statutis non excusarentur, nisi absentia causa in scriptis approbata foret, scientiaque; vel tolerantia non excusaret eosdem Cardinales, nec alios Episcopos. Similis quoque mem. Clemens Papa VIII. etiam prædecessor noster per simile Consistoriale decretum pro observantia residentia personalis, ab eodem Conc. ordinatæ, addidit pœnam inhabilitatis ad majores dignitates, & Ecclesias obtinendas, prout in præfati Concilii, & litteris Apostolicis, Consistorialibusque decretis latius continetur. Cùmque etiam nos edicta contra non residentes sæpius publicari fecerimus & tamen præteritis mensibus aliqui etiam S. R. E. Cardinales, Metropolitanis, seu Cathedralibus Ecclesiis ex concessione Apost. præfecti sive obligationis ad personalem residentiam in eis faciendam immemores, in grave animarum suarum detrimentum, ac ovium sibi creditarum præjudicium, ab eisdem Ecclesiis abesse continuarent, etiam sub prætextu suorum titulorum Cardinalatus, præsertim Episcopatum, prope Urbem, seu in Urbis districtu respectivè consistentium, & quod in eadem Urbe in conspectu, & præsentia moram traherent: Nos pro nostro Pastoralis debito, nedum animarum præfatarum, sed etiam Ecclesiarum indemnitati providere volentes, in Consistorio nostro

secre-

secreto declaravimus, eosdem S.R.E. Cardinales, qui aliis Ecclesiis Metropolitanis, & Cathedralibus præerant & apud eas non resederant, nec residebant, non fecisse, nec facere illarum fructus suos, etiam sub pretextu, quod aliqui ex dictis Ecclesiis Episcopalibus, quibus Cardinales in Ordine priores esse solent, præsideant, & ibi, vel in urbe commoreantur, aut cujusvis tolerantia, vel facultatis, præterquam per Breve speciale nostrum, vel Rom. Pontificis pro tempore existentis, sibi concessa: Ideoque eosdem Cardinales monuimus pro prima vice, ut ad residentiam huiusmodi statim se conferrent, sub amissionis fructuum eo ipso incurrenda, ac aliis Canonicis pœnis, animo etiam procedendi ad ulteriora; si non paruisent, & prout in decreto nostro Consistoriali plenius habetur, quia verò ab inde citra non omnes prout tenebantur, nostra mandata executi sunt: Nos, ut omnino debitum suum agnoscant, & animabus subiectis, quantum nobis ex alto conceditur, magis consultum sit, ulterius providere volentes Conc. Tridentini decretis, & litteris Apost. Motuque proprio, ac Consistorialibus decretis præfatis inhærentes, illorumque tenores, ac si de verbo ad verbum infererentur, pro plenè insertis & expressis habentes, Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris, deque Apostolica potestatis plenitudine, præfata Concilii decreta, litterasque Apostolicas, ac primò dictum Motum proprium, decretaque Con-

sistorialia præfata, & in eis contenta quæcunque hac nostra constitutione perpetua confirmamus & approbamus, & quatenus foret opus, adversus quemcunque præsumptum non usum, vel contrarium usum innovamus, & plenissimè restituimus. Insuper omnes & singulos Ecclesiis Patriarchalibus, Primatialibus, Metropolitanis, Archiepiscopalibus & Episcopalibus, quocunque nomine, seu titulo præfectos, etiam S.R.E. Cardinales, à præfatis suis Ecclesiis absentes, in virtute S. obedientia, ac sub interdictu ingressus Ecclesie, amissionisque tam fructuum earundem Ecclesiarum pro tempore quo absentia duraverit, quam facultatem testandi, & disponendi de bonis suis à Sede Apost. sibi aliàs concessarum eo ipso absque alia declaratione incurrendum, necnon privationis à regimine, & administratione suarum Ecclesiarum huiusmodi aliisque pœnis, nostro & Rom. Pontificis pro tempore existentis arbitrio insignendis, distinctè præcipiendo monemus, ut omnibus postpositis quanto citius in Rom. Curia videlicet moram trahentes intra unum, extra vero eam in Italia intra duos, extra verò Italiam existentes intra quatuor menses à die publicationis præsentium, in locis infrascriptis faciendæ computandos, quos pro tribus Canonicis monitionibus, peremptoriisque declarationibus, & terminis respectivè eis assignamus, & assignatos esse volumus, se itineri committere, & legitimis itineribus ad Ecclesiam, seu dioceses suas proficisci, & se

personaliter conferre, ac ibidem, ut tenentur residere debeant. Eisdemque præfectis postquam personaliter ad residendum se contulerint, necnon quibuscunque aliis, apud suas Ecclesias quodocunque personaliter residentibus, sub eisdem pœnis etiam eo ipso respectivè incurrendis, injungimus, ne ab eorum Ecclesiis discedant, nisi prius obtenta nostra, & Rom. Pontificis pro tempore existentis, per Breve, seu litteras missivas licentia. Illos etiam, qui impofterum per Nos seu Rom. Pontifices successores nostros alicui præfatarum Ecclesiarum Patriarchalium, Primatialium, Metropolitanarum, & Archiepiscopalium quovis nomine vel titulo præfecti fuerint, etiam si S. R. E. Cardinales quodocunque fuerint, vel sint, sub eisdem pœnis, etiam eo ipso respectivè incurrendis, debeant, & quilibet ipsorum debeat infra præfatum tempus, à die promotionis eorum ad aliquam Ecclesiarum præfatarum inchoandum quod eis pro tribus monitionibus, & dilationibus, ut præfertur, ex nunc assignamus, pariter itineri se committere, & ad Ecclesias sive Diœceses sibi commissas, ad personaliter in eis residendum, conferre, & respectivè postquam residere inceperint, ab ipsis non discedere, nisi obtenta prius à Nobis, & Rom. Pontifice pro tempore existente; licentia præfata. A quarum pœnarum in cursu nolumus posse aliquem se excusare, prætextu & ratione cujuscunque servitij quomodolibet præstiti & præstandi pro gerendis & tractandis negotiis quoruncunque Principum, etiam Imperatoris, & Regum, aut Rerumpublicarum, Regnorum ac Provinciarum, nec ratione cujuscunque iussionis vel mandati eorum, vel earum quodocunque facti, vel faciendi; nec etiam ratione prosecutionis, seu defensionis quaruncunque litium, seu controversiarum, etiam Ecclesiasticarum, vel ineundi fœderis, aut cujuscunque alterius negotii etiam gravissimi & speciali mentione digni, tractandi, vel distantie locorum, aut brevitate temporis, ob quam non videatur expectanda Sedis Apost. licentia præfata, antequam à suis Ecclesiis & diœcesibus discedant, aut ratione cujuscunque alterius causæ, vel occasionis etiam publicæ, vel aliàs favorabilis, & æquè piæ, etiam cujuscunque utilitatis, sive necessitatis Ecclesiarum & personarum, præterquam personalis interesse in Synodis provincialibus, & Congregationibus, seu Assembleis generalibus, in quibus Ecclesiastici intervenire solent, vel ratione muneris, aut Reipublicæ officii, Episcopatibus vel Ecclesiis majoribus præfatis adjuncti; cujus ratione ad certum tempus occupari solent; & tunc pro tempore quo illæ Synodus, Congregationis, & Assembleæ exercitiumque muneris, seu officii publici ipsis Ecclesiis adjuncti, actu duraverint, quibus finitis recto tramite ad Ecclesias præfatas sibi commissas, se conferre debeant. Nec etiam à prædicta residentia, & pœnarum præfatarum incursum

incurfu volumus excufari S.R.E. Cardinales, nunc & pro tempore exiftentes alicui præfatarum Ecclefiarum præfectos, feu præficiendos, etiamfi tanquam in Ordine priores, aliquem ex dictis titulis Epifcopalibus, prope Urbem, vel in ejus diftrictu confidentibus, obtineant, & in pofterum obtinerint, & in prædictis Epifcopatibus titularibus Urbi proximis refederint, vel in Rom. Curia in fuis titulis refpectivè, etiam nobis, ac Rom. Pontificibus fuffefforibus noftris, fcientibus, videntibus, & quomodolibet tolerantibus, moram traxerint, ita ut nulla noftra ac Rom. Pontificum fuffefforum noftrorum conniventia, taciturnitate, & ad quarumcumque functionum, & actuum Pontificalium, etiam publicationem, & folemniū celebrationem, receptionem, & admiſſionem, unquam veri fe poſſint. Et pro præmiſſorum, ut infraſcriptorum inviolabili obſervatione committimus, & mandamus dilecto filio Camerae Apoſtolice generali Auditori, nunc & pro tempore exiſtenti, quatenus contra omnes, & ſingulos prædictos, tam in Urbe, quam alibi, & ubique locorum, nunc & pro tempore commorantes, & in ſuis Eccleſiis, feu diœceſibus non reſidentes, per affixionem ad valvas Baſilicæ Sancti Petri, ac in acie Campi Floræ, & quo ad præſentes in Rom. Curia ad abundantioreſ cautelam, etiam domi dimiſſa copia, procedet: & conſtituto ſibi quantum ſufficere videbitur ſummariè, ſimpliciter & de plano, ſola veritate inſpecta, & manu regia, de

contraventione, & inobedientia præfatis uſque ad ſententiam incluſivè procedat, & deinde Nobis, & Rom. Pontifici pro tempore exiſtenti, referat, ut Nos, ac Rom. Pontifex pro tempore exiſtens, in Conſiſtorio ad ſententiam declarationis incurſus pœnarum, ac reſpectivè privationis, ſeu deſiſitionis, aliarumque punitionum præfatarum inobedientium valeamus, & ipſe Pontifex Romanus, pro tempore exiſtens, valeat procedere. Volumus tamen Epifcopos, Archiepifcopos, Metropolitanos, Primates, & Patriarchas, etiam S.R.E. Cardinales citra Montes, vel mare exiſtentes, per quatuor, alios verò ultra montes vel mare degentes, per ſeptem meſes continuo a reſidentia in præfatis Eccleſiis faciendâ, ad effectum viſitandi limina SS. Apoſt. Petri, & Pauli, juxta Sacros Canones, ac Apoſt. conſtitutiones, pro qualibet viſitatione excuſari: ita tamen, ut tunc illis durantibus, viſitationis hujusmodi munus explere teneantur, nec ad alios actus ſe divertât. Cardinalibus verò nunc, & pro tempore exiſtentibus, qui in caſu vacationis Sedis Apoſt. ad electionem Rom. Pontif. faciendam accedere ſolent ad locū Conſlavis ad hoc deſignati, cœcedimus licentiâ diſcedendi ab Eccleſiis præfatis ſibi commiſſis, habita tamen priùs certa notitia vacationis ipſius Sedis Apoſt. & extra reſidentiâ in loco, in quo electione hujusmodi celebrari continget, cômorandi & permanendi uſq; ad peractâ electione, ac etiam poſtea per duos meſes poſtquâ Rom. Pontif. coronationis ſuæ inſignia ſulce-

susceperit; quo tempore elapso, præfati Cardinales nisi illico, ut præfertur, ad Ecclesias præfatas, quibus præsidere eos contigerit, se contulerint, subiaceant prænis supradictis. Præsentibus quoque litteras, omniaque & singula in eis contenta, de subreptionis, obreptionis aut cujuscunque nullitatis, aut invaliditatis vitio, intentionisque nostræ, ac quocunque alio defectu quantumlibet substantiali, etiam ex eo, quod in præmissis quomodolibet interesse habentes, vel prætendentes, & præsertim iidem Ecclesiis prædictis nunc & pro tempore præfati, etiam ejusdem S.R.E. Cardinales, præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi, solemnitatesque, & quævis alia servanda, & adimplenda, nullatenus servata & adimpleta, & causæ propter quas præsentibus emanaverint, adductæ, verificatæ, seu aliàs sufficienter, aut etiam in aliquo justificatæ non fuerint; ac quocunque alio colore prætextu, occasione & causâ, etiam in corpore Juris clausis, & aliâ quacunque quantumvis rationabili, justâ & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis præmissorum necessario exprimenda foret, à quoquam notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci non posse, nec sub quibuslibet similibus, vel dissimilibus Constitutionum sive dispositionum, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine paribus, etiam consistorialiter, aut aliàs quomodolibet per quoscunque Rom. Pontifices præde-

cessores, & successores nostros, ac etiam per Nos factarum, & faciendarum, revocationibus, suspensionibus, pro tempore quomodolibet factis comprehendendi, sed semper ab illis excepta, perpetuoque valida, firmaque, & efficaciacia existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac per omnes, & singulos, ad quos spectat, & quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari. Sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, Nuncios, & prædictæ S.R.E. Cardinales etiam de latere Legatos, ac quoscunque alios quavis auctoritate & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, declarandi, interpretandi, & definiendi facultate, ubique judicari, interpretari, declarari, & definiendi debere; ita ut si unquam aliquod dubium, seu hæsitatio super præmissis, seu eorum aliquo oriri, vel suscitari contingat, nullus præter nos, ac Rom. Pontifices successores nostros possit præsentibus litteras quovis modo interpretari, & declarare, ac irritum, & inane, si secus à quoquam quavis auctoritate contigerit attentari, decernimus. Non obstantibus præmissis, ac constitutionibus, & ordinationibus Apost. etiam in Conciliis Universalibus, generalibus, provincialibus, & synodalibus editis, & edendis, ac Cancellariæ Apost. regulis, etiam primæ, ac cujuslibet secundæ editionis, & quatenus foret opus de non tol-

lendo

lendo jure quæſito ; ſtatutis quoque etiam juralis, & conſuetudinibus, etiam diuturnis & immemoriabilibus cleſiarum præſatarum, & cujuſlibet earum, & licentijs, alijs, quam, ut præfertur impetratis, ac privilegijs & indultis etiam Apoſtolicis, eiſdem Eccleſijs, earumque Præſulibus quomolibet, & ex quacunq; cauſa hic forſan de neceſſitate exprimenda, conſeſſis, etiam Motu, ſcientia, & poteſtatis plenitudine paribus, etiam conſiſtorialiter, ac alijs quomodolibet emanatis, ac quocunq; juramento per eoſdem Eccleſijs huiſmodi præfectos, ſub quovis prætextu, vel cauſa præſtito, & præſtando; quod fuiſſe, & fore nullum ac irritum, & minime obſtare, neminique ſuffragari, quominus ab integra obſervatione præſentium in aliquo excuſari poſſit, declaramus, & quatenus opus ſit, decernimus, nec non omnibus & ſingulis, quæ prædeceſſores noſtri præfati in ſuis litteris, & decretis præfatis voluerunt, non obſtare. Quibus omnibus & ſingulis eorum omnium & ſingulorum tenores præſentibus pro plenè & ſufficienter expreſſis, & inſertis habentes, ad effectum præſentium pleniffimè, ſpecialiter & expreſſè derogamus; cæterisq; contrarijs quibuſcunq;. Volumus autem quod ij qui duabus, vel pluribus Eccleſijs præfatis eorum unione, vel alijs ex conceſſione, ſeu diſpenſatione Apoſt. quocunq; nomine vel titulo præfecti ſunt, vel pro tempore erunt, à reſidentia, & pœnis huiſmodi excuſentur, dum-

modo in earum altera, in qua de jure reſidere debent, verè, & perſonaliter reſideant, exceptis tamen, ut præfertur, Eccleſijs Episcopalibus, Urbi proximis, quibus Cardinales in ordine priores præſe ſoleant: reſidentia enim, ſi quæ apud præfatas Eccleſias titularum Cardinalium fieret, aliquam excuſationem eiſdem Cardinalibus, ut præfertur, non præſtaret, quominus ipſi in alia, vel alijs Eccleſijs præfatis, quibus eos etiam pro tempore præfici contigerit, reſidere omninò teneantur. Quodque ut præſentes, & in eis contenta quacunq; ad omnium notitiam amplius educantur, & ne aliquis de eis ignorantiam prætereſſe poſſit, eadem præſentes per aliquem, ſeu aliquos ex cursoribus noſtris, ut præfertur, in valvis Baſilicæ Sancti Petri, & in Acie Campi Floræ assignantur, & publicentur: quæ ſic affixæ, & publicatæ omnes & ſingulos, quos concernunt, afficiant, & arctent, ut præmittitur, perinde ac ſi unicuique eorum perſonaliter intimatæ, & notificatæ fuiſſent. Datum Romæ apud S. Petrum ſub annulo Piſcatoris die 12. Decembr. 1634. Pont. noſtri Anno 12.

Extenſio Conſt. Greg. XIII. ne Subcollektorum, & Commiſſariorum criminapoſſent cognoſci, niſi à Nuntiis & Collektoribus Apoſt. in Regno Neopolitano, ad exceſſus & crimina patrata in alijs Regnis & Provinciis, etiam expletis coram officijs.

K k

LXV

LXV.

Part. 3. alleg. 81.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam
rei memoriam.*

ALias rec. mem. Gregorius Papa XIII. prædecessor noster indemitati Ministrorum Cameræ Apost. ne ullis molestiis, vel incommodis fatigaretur, opportunè providere cupiens, quod omnes & singulæ causæ, tunc motæ, & pro tempore movendæ quorumvis prætenso- rum excessuum, criminum & delictorum, per quoscunque Subcollectores, & Commissarios, tam generales, quam particulares, in quibuslibet Provinciis, Civitatibus, & Diocæsi- bus, Regni Neapolitani, pro tunc & pro tempore existentem Apostolicum, & Collectorem generalem deputatos, commissarios, & tunc & pro tempore existentem Nuntio Apost. in eodem Regno commorante solum, non autem à quibusvis alijs Judicibus etiam locorum Ordinarijs, non modo durante officio, sed etiam post ipsam dimissum donec viverint, audiri, cognosci, & decedi possent, & deberent, statuit & ordinavit: prædictisque Judicibus & locorum Ordinarijs, ne in illis sese quovis prætextu, seu quæ- sito colore intronittere quoquo modo ullatenus auderent, vel præsumerent; districtius inhibuit, pro ut in suis litteris in simili forma Brevis sub Dat. die 4. Januarij 1575. Pontif. sui anno tertio expeditis plenus continetur.

Cumque postea, ut accepimus, fuerit à nonnullis pluries dubitatum, an prædictæ litteræ Gregorij prædecessoris prædicti de prætenso excessibus, criminibus, & delictis durante officio duntaxat, an verò etiam de alijs post finitum eorum officium, ut præmittitur, donec viverent commissis, intelligi deberent, & desuper diversas resolutiones etiam ad invicem contrarias emanasse asseratur. Nos volentes finem huic dubitationi imponere, & attendentes, quod iidem Subcollectores & Commissarij in concernentibus servitium Cameræ Apostolicæ timidiore ac negligentiores fierent, si sub prædictorum Judicum & Ordinariorum jurisdictione post finitum eorum officium se relictum iri timerent, & propterea justu metu retraherentur à gerendo, ut debent, eorum officio, dubitantes, ne illo finito prædicti Judices, & locorum Ordinarij in illos etiam ex causis mendicatis sævirent; quod non in modicum præjudicium Cameræ & Sedis Apostol. redundaret. Idcirco Motu proprio, & ex certa scientia nostro, deque Apost. potestatis plenitudine, hac nostra constitutione perpetuò valitura cognitionem, & divisionem causarum prætenso- rum excessuum, criminum & delictorum, per prædictos Subcollectores, & commissarios à Nuntijs & Collectoribus Apostolicis tam in Regno Neapolitano, quam in alijs Regnis, & locis, etiam speciali nota dignis, & ubique terrarum & locorum, per Nuntios,

hve

sive Collectores Apostolicos hactenus deputatos, & pro tempore deputandos, quomodocunque etiam post finitum officium, commissorum, ut prætitur, & patratorum spectasse & spectare ad Nuntios, & Collectores Apostolicos pro tempore existentes, privativè, quoad quoscunque alios Judices, etiam locorum Ordinarios prædictos, declaramus, & quatenus opus foret decernimus, statuimusque & ordinamus. Ne autem inde major libertas delinquendi eisdem subcollectoribus, & Commissariis nascatur, & ne eorum delicta, si quæ patrata essent, vel patrarentur in posterum impunita remaneant; volumus quod Collectores Cameræ Apost. nunc & pro tempore existentes, inter statuta per eorum subcollectores, & Commissarios observanda, tanquam ab ipsis Collectoribus jam edita, etiam impressa, addant comminatione de eisdem subcollectores, & Commissarios privando hujusmodi privilegio, & illos Ordinariæ jurisdictioni submitiendo, quatenus post dimissum officium ab excessibus, & delictis committendis non se abstineant, quodque prædicta statuta in Cancellariis Episcoporum & aliorum Ordinariorum retineantur, & stent affixa. Decernentes præsentibus litteras, & in eis contenta quæcunque, etiam ex eo, quod quicumque in præmissis interesse habentes, seu habere prætendentes, vocati, & auditi non fuerint, aut præmissis non consenserint, seu causæ, pro-

pter quas præsentibus emanarint, adductæ, verificatæ, seu aliàs justificatæ non fuerint, aut alia quavis de causa de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostræ, vel alio quovis defectu notari, impugnari, invalidari, in jus, vel controversiam duci, seu adversus illas restitutionem in integrum, a peritionem oris aut quodcunque aliud juris, vel facti, gratiæ, vel justitiæ remedium impetrari, seu eo impetrato quenquam uti, seu se juvare in iudicio, vel extra nullatenus posse; sed eas semper validas, firmas, & efficaces existere & fore, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S. R. E. Cardinales etiam delatere Legatos, & Nuntios, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his à quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attemptari. Non obstante, quatenus opus sit, nostra de jure quæsito non tollendo, ac quibusvis aliis Cancellariæ Apost. regulis, necnon constitutionibus, & ordinationibus Apost. privilegiis quoque, indultis, & litteris Apost. sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, in genere, vel in specie, etiam Motu proprio, & cōsistorialiter, ac alias quomodolibet in cōtrariū cōcessis, cōfirmatis, & innovatis. Quibus omnibus

etiam pro illorum sufficienti derogatione, de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma de hoc servanda foret, illorum omnium tenores, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permanens, hac vice duntaxat specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 2. Julij 1636. Pont. nostri anno 13.

De non jejunando in vigilia S. Joannis Baptistæ, quando contingat in die solemnitatis Corporis Christi.

LXVI.

Part. 1. tit. 2. gloss. 5. à n. 8.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

CUm evenire quandoque possit, ut vigilia Sancti Joannis Baptistæ in diem festum Solemnitatis Sanctissimi Corporis Domini nostri JESU CHRISTI incidat. Nos attendentes diem festum hujusmodi, quo tanti Sacramenti institutio summa totius populi Christiani lætitia colitur; è principibus anni festivitatis existere, prop-

terea de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Sacris Ritibus præpositorum consilio deinceps perpetuis futuris temporibus quoties vigiliam prædictam in dictum diem festum solemnitatis Sanctissimi Corporis Domini nostri JESU CHRISTI incidere contigerit, non esse jejunandum, neque à carnibus abstinendum in die festo hujusmodi, sed anticipandum jejunium die immediatè antecedenti, nempe feria quarta, prout jejunaretur in ipsa vigilia Apost. auctoritate tenore præsentium statuimus, & ordinamus. In contrarium facientibus non obstantibus quibuscunque. Voluimus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur; quæ ipsis præsentibus adhiberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem. J. sub annulo Piscatoris die 13. Octob. 1638. Pontif. nostri anno 16. M. A. Maraldus.

Regulares ad sæcularium Confessiones, seu ad verbum Dei prædicandum semel, & simpliciter admissi per Episcopum, quando possint per eum reprobari.

LXVII.

LXVII.

Part. 3. alleg. 25.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Alia à nobis emanarunt litterarum tenoris sequentis, videlicet à tergo, Dilecto nostro Balthasari S. R. E. Presbytero Cardinali de Sandoual nuncupato Ecclesie Gienensis ex concessione & dispensatione Apost. Præsulis *intus vero*. Urbanus Papa VIII. Dilecte fili noster salutem & Apost. benedictionem. Cum sicut nuper exponi fecisti in tuis civitate, & diocesi Gien. multi diversorum Ordinum Religiosi sub prætextu, quod ad Sacras Confessiones audiendas, & verbum Dei prædicandum semel approbati fuerint, absque tua licentia Confessiones prædictas audiant, & verbum prædicent non sine gravi Christi fidelium scandalo, & eorum salutis animarum detrimento: & licet per censuras & pœnas Ecclesiasticas contra eosdem processeris, istamen vigore cuiusdam privilegii à fel. rec. Clemente Papa VIII. prædecessore nostro ad favorem Mendicantium emanati, se ab alio quam à Rom. Pontifice pro tempore existente excommunicari minime posse prætendant. Nos inconvenientibus huiusmodi juxta creditum. Nobis desuper Apost. servitutis officium quantum cum Domino possumus obviare, teque specialibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, supplicationibus

tuo nomine. Nobis super hoc humiliter porrectis inclinati de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium, negotiis Regularium præpositorum consilio, tibi Religiosis prædictis, ne absque expressa tua licentia Sacras Confessiones de cætero audire, minusque Verbum Dei prædicare audeant, & præsumant, per censuras, & pœnas Ecclesiasticas autoritate nostra, inhiberi, eosdemque ad exhibendum tibi licentias, quas illi desuper à te, sive à prædecessoribus tuis Ecclesie Gienensis Præsulibus, vel Administrato-ribus obtinuerint, ad hoc ut eas, vel confirmes, vel revoces, prout ad divini cultus augmentum, & animarum Civitatis & Diocesis prædictarum salutem, & confirmationem in Domino expedire judicaveris, cogendi, & compellendi facultatem dicta auctoritate tenore præsentium concedimus, & impertimur, non obstantibus quibuscunque constitutionibus & ordinationibus Apost. etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, nec non præd. Clementis prædecessoris, & quibusvis aliis privilegiis in vim Cruciatæ sanctæ eis quomodolibet competentibus indultis, & litteris Apost. sub quibuscunque tenoribus & formis, ac cum quibuscunque derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis decretis in genere, vel in specie, ac aliis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis.

Kk 3

Qui-

Quibus omnibus, & singulis si pro illorum sufficienti derogatione illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales, idem importantes mentio, seu quævis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servata foret, illorumque tenor pro plenè & sufficienter expressis haberi, illis alias in suo robore permansuris hac vice duntaxat specialiter & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die 13. Octobr. 1617. Pont. nostri anno quinto. Nunc autem litibus & controversijs quæ inter Ordinarium Gien. ex una, ac Religiosos prædictos ex altera partibus de & super præinsertis prædictis, ut accepimus, ad præsens vigent, & de cætero oriri possint, quantum cum Domino possumus obviam ire, ac desuper opportuno declarationis nostræ ministerio providevoleantes, de Venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negotijs & consultationibus Episcoporum ac Regularium præpositorum consilio partibus auditis, reque mature discussa, auctoritate Apostolica tenore præsentium decernimus, & declaramus præinsertas litteras hujusmodi ita esse intelligendas & declarandas, ut Regulares quidem in Civitate, & Diœcesi Gien, à prædecessoribus Episcopis examinati & approbati ad Confessiones personarum sæcularium audiendas à præsentente Episco-

po successore pro majori conscientia suæ quiete possint iterum examinari, ac si minus idonei reperti fuerint, reprobati, ad præscriptum constitutionis san. mem. Pii Papæ V. prædecess. nostri hac de re editæ, sed illi, quos idemet Episcopus approbavit, siquidem hujusmodi approbationem obtinuerint ad certum tempus, eo elapso non possint Confessiones audire absque nova Episcopi ipsius licentia, & approbatione, prævio etiam si iidem libuerit, novo examine. Illi autem, quos ipsemet Episcopus ad Confessiones hujusmodi audiendas semel admittit simpliciter, ac sine ulla temporis præfinitione nullatenus possint ab eodem reprobari sine nova causa eaque ad Confessiones ipsas concernente. Cæterum an ea causa subsit, necne, Episcopum non teneri ipsis Regularibus edicere sed Sedi Apost. duntaxat, ubi eam sibi aperiri postularit. Ad hæc, quod in eisdem præinsertis litteris dicitur Regulares non posse verbum Dei prædicare sine Episcopi licentia, id locum sibi vendicare; in his tantum Ecclesiis, quæ sui Ordinis non sunt, cum in aliis Ecclesiis sui Ordinis sufficiat Episcopi benedictio petita, licet non obtenta, ita tamen, ut si Episcopus non modo benedictionem simpliciter non concesserit, verum etiã Regularibus prohibuerit quo minus prædicent, tunc illo contradicente in sui quidem Ordinis Ecclesiis liceat illis prædicare, quemadmodum Sacri Concil. Trident. decretis salubriter est cautum. Quod si Regulares sive in
Con-

Confessionibus audiendis, siue in prædicando aduersus ea quæ superius declaravimus, quoquo modo deliquerint, in vim earundem præinfertarum litterarum ab Episcopo Gien, coerceri & puniri possint, etiam censuris Ecclesiasticis, sicque & non aliter in præmissis omnibus, & singulis, per quoscunque Iudices Ordinarios & delegatos, & causarum Palatii Apost. Auditores judicari, & defeniri debere, ac irritum & inane, quidquid seculus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibus omnibus illis, quæ in præinfertis litteris huiusmodi volumus non obstare, ceterisque contrariis quibuscunque. Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 30. Januar. 1639. Pontif. nostri anno 6.

Postmodum hac de re in Sacra Congr. S. R. E. Cardinalium negotiis ac consultationibus Episcoporum ac Regularium preposita dubitatum fuit, an Episcopus, Regulares ad Confessiones personarum secularium audiendas approbavit, possint eosdem ex nova causa ab eisdem Confessionibus audiendis suspendere, aut licentias illis concessas revocare, non obstantibus quibuscunque privilegiis in favorem quarumcunque personarum atque Ordinum, & qualis huiusmodi causa esse debeat? Eadem S. Congreg. censuit Episcopum quamvis simpliciter, & absque ulla temporis præfinitione approbavit Regulares ad Confessiones personarum

secularium audiendas, posse tamen eosdem, si nova causa superveniat, ut supra suspendere, ac licentias illis concessas revocare, dummodo huiusmodi confessiones ipsas concernat. Ceterum si Regulares cum scandalo, aut alias in honestè vivant, vel aliquod delictum committant, propter quod rationabili Episcopi iudicio videantur à Confessionibus suspendi; in quo ipsius Episcopi conscientiam voluit esse exoneratam, cum præcipua ministri qualitas sit integritas vita ac morum honestas; utique eam causam ad ministrum confessionis pertinere, ac proinde nihil obstare, quominus ob eam possit Episc. Regulares utique à semetipso approbatos suspendere, aut expellere à confessionibus audiendis. Dat. Roma die 30. Augusti 1630 quam Sacra Congr. sententiam Sanctissimus D. N. ad se relatum approbavit die 31. ejusdem Fr. Antonius Cardinalis S. Honorij P. Fagnanus Secret.

Ecclesia à qua Episcopus de suo consensu transfertur, ab eo tempore vacat, quo idem Episcopus ab illius vinculo, in Consistorio absolvitur, etiam ante expeditionem litterarum, vel adeptam Secundæ Ecclesiæ possessionem, posteaquam verò ex testimonio, seu documento Secretarii Sacri Collegii, vel alio huiusmodi absolutio- nis notitiam Episcopus translatus habuerit.

Part. 3. alleg. 119. n. 9.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Nobis pro parte dilectorum filiorum Cleri Hispaniarum expositum fuit, quod occurrentibus in illis Regnis Ecclesiarum Cathedralium, per dimissionem, sive translationem vacationibus, vacationem non induci prætenditur, quousque Episcopus translatus Ecclesiæ noviter obtentæ, ac successor dimittentis Ecclesiæ dimissæ possessionem adepti non fuerint. Ideoque tam ipsos Episcopos, quam eorum Vicarios interim Ordinariam Jurisdictionem retinere, eoque sub prætextu, quod cum translationes & dimissiones hujusmodi, de translatorum, & dimittentium consensu fiant, non intelligatur Ecclesia dimissa, neque Episcopus ab illius vinculo absolutus, quousque de hujusmodi consensu non constiterit, de quo minime constare potest, cum à tergo litterarum Apostolicarum non adnotetur, prout fieri solet, in expeditionibus beneficiorum inferiorum, quæ fiunt per consensum, nec de illo fit adnotatio particularis, de qua Secretarii Consistorialis attestatio haberi queat: unde oritur, quod Jurisdictio penes Episcopum translatum, seu dimittentem videatur, quousque de tali consensu appareat per aliquem actum positivum subsequenter, qui non nisi ex capta possessione vigore litterarum Apost. hujusmodi resultare potest. Nos inconvenientibus & litium

anfractibus, quæ ex præmissis oriri possunt, quantum cum Domino, possumus, obviare, ac Clerum hujusmodi specialibus favoribus, & gratis prosequi volentes, & singulares illius personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à jure vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium duntaxat: consequendum, harum serie absolventes, & absolutos fore censentes, supplicationibus illorum nomine Nobis super hoc humiliter porrectis, inclinati, de venerabilium Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium Concilii Trid. Interpretum, quibus negotium hujusmodi maturè, ac diligenter examinandum, & nobis referendum commisimus consilio, Ecclesiam, à qua Episcopus de suo consensu transfertur, ab eo tempore vacare, quo idem Episcopus ab illius vinculo in nostro, & pro tempore existentis Rom. Pont. Consistorio absolvitur, etiam ante expeditionem litterarum Apost. vel adeptam secundæ Ecclesiæ possessionem: posteaquam verò, ex testimonio seu documento Secretarii Sacri Collegii, vel alio modo hujusmodi absolutionis notitiam, Episcopus translatus habuerit, illico eum exercitio ordinariæ jurisdictionis abstinere debere, eamque in Capitulum transire, ita ut statim Capitulum eadem Jurisdictione utatur, Sedem vacantem publicare atque officialem, seu Vicarium ad dicti Concilii præ

præscriptum constituere possit, & debeat: præsentibus quoque litteras perpetuo validas, firmas, & efficaces existere & fore, suosque plenarios & integros effectus, sortiri & obtinere, nec non Clero prædicto in omnibus & per omnia suffragari, sicque per quoscunque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Sedis Apost. Nuntios, quavis auctoritate fungentes judicari, & diffiniri debere, ac irritum & inane, si secus super his, à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apost. auctoritate tenore præsentium decernimus, & declaramus, non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apost. nec non Ecclesiarum hujusmodi, etiam juramento, confirmatione Apost. vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque indultis, & litteris Apost. in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis; quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus pro plenè & sufficienter expressis habentes, illis aliàs in suo robore permansuris, hæc vice dumtaxat specialiter, & expressè derogamus; cæterisque contrariis quibus cunque, Dat. Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 20.

Martii 1625. Pontif. nostri
anno 2. V. Theatin.

Quòd majorem post Pontificem in Cathedralibus, & principalem in Collegiatis Ecclesiis dignitates obtinentes, & Canonici Magistrales, Doctorales, lecturæ, Pœnitentarii, & Parochialium Ecclesiarum Rectores, non possint esse in Regnis Hispaniarum familiares, & commensales Episcoporum, nec Officiales, seu Visitatores.

L X I X.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Aliàs à fel. rec. Gregorio Papa XV. prædecessore nostro emanarunt litteræ ten: subsequentes, videlicet Gregor. Papa XV. ad perpetuam rei memoriam aliàs fel. rec. Paulo Papa V. prædecessori nostro, nomine dilectorum filiorum deputatorum, & Congregationis Cleri Regnorum Castellæ & Legionis expositum, quod in penultimo Concilio Provinciali Toletano provide statutum & ordinatum fuerat, ut Canonicus Præbendam Doctoralem aut Magistrallem, vel illam obtinens, cui mûnus legendi Sacram Scripturam incumbit nec non & Pœnitentiarius Metropolitanus, vel Episcopi Vicarius, Provisor, aut Visitator, non possit esse iudex Ordinarius, vel delegatus universalis appellationum, quod etiam in Presbyteris Parochiales Ecclesias obtinentibus, omnino observari voluit: ne ab Ecclesiis, quarum

LI

Cura

Cura Pastoralis ipsis est commissa, eos obesse contingeret, idem Paulus prædecessor supplicationibus deputatorum, & Congregationis huiusmodi sibi humiliter porrectis inclinatus de ven. fratrum nostrorum consensu Sacræ Rom. Ecclesiæ Cardinalium Sacri Concilii Trident. Interpretum statutum in præfato Concilio Provinciali, ut præfertur, factum Apostolica auctoritate approbavit & confirmavit, & subinde Nos supplicationibus etiam deputatorum, & Congregationis huiusmodi per dilectum filium Ludouicum de las Infantas & Saavedra, Archidiaconum Antequera nuncupatum, & Canonicum Ecclesiæ Malacitanæ dicti Cleri negotiorum in Romana Curia gestorem, Nobis humiliter porrectis inclinati, de eorundem Cardinalium Concilio statutum in Provinciali Synodo Toletana editum, & à dicto Paulo prædecessore confirmatum, ut præfertur, ad Ecclesias omnes Metropolitanas, Cathedralis, Collegiatis, & Parochiales totius Regni Castellæ & Legionis, eadem auctoritate extendimus, illudque in eisdem Ecclesiis Provinciae Toletanæ præcipimus & mandavimus, & aliter prout in dicti Pauli sub die XVII. Augusti 1615. & nostris sub die IX. Maii 1622. desuper in simili forma Brevis expeditis litteris, quarum tenor præsentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur. Cùm autem sicut eorundem deputatorum, & Congregationis nomine nobis expositum fuit, ipsi providè considerantes, quòd si statutum, ut præfertur, approbatum, con-

firmatum, & extensum ad primas dignitates post Pontificalem Cathedralium & Collegiatarum Ecclesiarum eiusdem Regni extenderetur, ex hoc profectò earundem Ecclesiarum utilitati maximè consuleretur. Nobis propterea deputati, & Congregatio huiusmodi per eundem Ludouicum humiliter supplicari fecerunt, ut super præmissis opportunè providere, de benignitate Apost. dignaremur. Nosque laudabili deputatorum, & Congregationis huiusmodi desiderio quantum cum Domino possumus, annuere, ipsosque deputatos, & Congregationem specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, & eorum singulares personas, à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliiisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & pœnis, à iure, vel ab homine, quavis occasione, vel casualatis, si quibus quomodolibet innodata existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de eorundem Cardinalium concilio statutum in Provinciali Synodo Toletana editum, atque à dicto Paulo prædecessore confirmatum, & per nos extensum, ut præfertur, ad omnes primas dignitates post Pontif. Cathedralium, & Collegiatarum Ecclesiarum ipsius Regni Apost. auctoritate tenore præsentium extendimus, sicque per quoscunque iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. auditores, iudicari & definiti debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquā quavis

aucto-

auſtoritate ſciēter, vel ignoranter con-
tigerit attentari, decernimus. Quocirca
venerabili fratri Innocentio Epiſc. Bri-
tonorien. moderno, & pro tempore ex-
iſtenti noſtro, & Sedis Apoſt. in Regnis
Hiſpaniarum Nuntio, ac dilecto filio
cauſarum Curia Camera Apoſt. gene-
rali Auditori, per præſentes committi-
mus, & mandamus, quatenus ipſi, vel
alter eorum per ſe, vel alium, ſeu alios,
præſentes litteras, & in eis cōtenta quæ-
cunq̄ue, ubi & quando opus fuerit, &
quoties pro parte dictorum deputato-
rum, & Congregationis, nec non inter-
eſſe habentium, fuerint requiſiti, ſolem-
niter publicantes eiſque in præmiſſis ef-
ficacis deſenſionis præſidio aſſiſtentes
faciant auctōritate noſtra eaſdem præ-
ſentes litteras, & in eis cōtenta huius-
modi, ab omnibus, ad quos ſpectat,
inviolabiliter obſervari: contradic-
tores quoslibet, & rebelles, per ſententias,
cenſuras, & pœnas Eccleſiaſticas, aliaq̄;
opportuna juris & facti remedia, ap-
pellatione poſt poſita compellendo, in-
vocato etiam ad hoc, ſi opus fuerit, au-
xilio brachij ſæcularis. Non obſtanti-
bus omnibus illis quæ in litteris præſen-
tibus conceſſa ſunt, non obſtare, cate-
riſque contrariis quibuſcumque. Dat.
Romæ apud S. Petrum, ſub annulo Piſ-
catoris, die 6. Aprilis 1623. Pontificatus
noſtri anno 3. Cum autē ſicut dilectus
filius Doctor Lucas Gonzalez de Leo
Canonicus magiſtralis Eccleſiæ Cordu-
ben. Eccleſiarum præfatarum, quarum
negotiorū in Rom. Curia geſtor exiſtit,
nomine Nobis nuper exponi fecit, ipſe
per Nos decerni ſummopere deſideret,
ut nec majorē poſt Pontif. in Cathedra-

dralibus, nec principalē in Collegiatis
Eccleſiis dignitates obtinentes, nec Ca-
nonici Magiſtrales, Doctorales Lecturæ
Pœnitentiarii, nec Parochialiū Eccle-
ſiarum Rectores, Epiſcoporum familia-
res, ſeu Commenſales eſſe poſſint, quā-
doquidem inde eadem proſus incon-
venientia, ſive incommoda oriantur,
ex eo quod præfati earundem Archiepi-
ſcoporum, ſeu Epiſcoporū, Officiales,
ſeu Viſitatores exiſtentes, neceſſariō co-
gantur de eſſe ſuarum Præbendarū obli-
gationi, ac muneri, & gubernio, nec nō
Eccleſiarū ipſarum regimini, ad quem
unum, ſeu ſolū, vel præcipuum officiū
Præbendæ præfatae, Apoſt. auctōritate
erecta, & inſtituta ſunt. Nobis propterea
dictus Lucas, tam ſuo, quam Eccle-
ſiarum præfatarum nominibus, humili-
ter ſupplicari fecit, ut ſuper præmiſſis
opportunē providere, de benignitate
Apoſt. dignemur. Nos igitur, tā de-
putatorum, & Congregationis, quam
Lucæ præfatorū votis, hac in parte an-
nuere, illoſque ſpecialibus, favoribus, &
gratiis proſequi volentes, & à quibuſvis
excōmunicationis, ſuſpenſionis, & in-
terdicti aliſq̄; Eccleſiaſticis ſententiis,
cenſuris, & pœnis, à jure, vel ab ho-
mine, quavis occasione, vel cauſa la-
tis, ſi quibus quomodolibet innodati
exiſtunt, ad effectum præſentium dun-
taxat conſequendū harū ſeriē ab ſolven-
tes, & abſolutos fore cenſentes, huius-
modi ſupplicationibus inclinati, auctō-
ritate Apoſt. tenore præſentium decerni-
mus, ne de cætero perpetuis futuris tē-
poribus majorē, poſt Pont. in Cathedra-
libus & perſonalē in Collegiatis Eccle-
ſiis dignitates, obtinentes, nec Canonici

Magistrales, Doctorales Lecturæ, Pœnitentiarii, nec Parochialium Ecclesiarum Rectores, Episcoporum Familiæ, seu Commensales esse possint. Præsentes verò litteras, & in eis contenta quæcunque ab omnibus & singulis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit, inviolabiliter observari debere, ac irritum & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari. Quocirca dilecto filio moderno, & pro tempore existenti nostro, & Sedis Apost. in Regnis Hispaniarum Nuntio, ac dilecto filio Curiaë causarum Camerae Apost. generali auditori, per præsentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, per se vel alium, seu alios, præsentes litteras & in eis contenta quæcumque, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum deputatorum, & Congregationis nec non interesse habentium, fuerint requisiti solemniter publicantes, eisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eadem præsentes litteras, & in eis contenta huiusmodi, ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari, Contradiectores quoslibet, & rebelles, per sententias, censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia appellatione postposita compescendo invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij sæcularis. Non obstantibus omnibus illis, quæ in litteris præsentibus concessa sunt, non obstare cæterisque contrariis qui-

buscunque. Datum Romæ apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 12. Novembris 1633. Pontificatus nostri anno 13. M. A. Maraldus.

Religiosi quæ decreta, & Constitutiones Apost. ad sanctum Inquisitionis officium contra hæreticam pravitatem pertinentes observare, & in Generalibus, & Provincialibus Capitulis publicare debeant?

LXX.

Feria quinta die 14. Aprilis 1633. in generali Congregatione sanctæ Romanæ, & universalis Inquisitionis habita in Palatio Apostol. montis Quirinalis coram S. D. N. Urbano divina providentia Papa VIII. ac eminentissimis, & Reverendissimis DD. S. R. E. adversus hæreticam pravitatem Inquisitoribus generalibus à sancta Sede Apost. specialiter deputatis. Sanctissimus D. N. sedulo incumbens. ut ea, quæ salubriter Apostolicis decretis, & Constitutionibus statuta, & ordinata sunt, præsertim quæ ad sanctum officium Inquisitoris contra hæreticam pravitatem pertinent, inviolabiliter observentur, & omnimodam sortiantur executionem, districtè mandat & præcipit ut omnes superiores cujusvis Ordinis, Congregationis, Societatis, etiam de necessitate exprimendæ Regularis, aut cujusvis alterius instituti, etiam quantumvis exempti, & privilegiati, teneantur sua pœna privationis offi-

officii, ac vocis activæ, & passivæ ipso facto incurrenda, aliisque arbitrio Sanctitatis suæ infligendis in perpetuum semel saltem in anno, id est feria sexta post octavam assumptionis B. Mariæ Virginis in publica mensa, vel in Capitulo, Conventu, Dieta, vel alio quovis nomine nuncupato capitulari congressu suos subditos, ac Religiosos commone de in juncta omnibus observantia, & executione earundem Apostolicarum Constitutionum & decretorum, ad Sanctum Officium Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem pertinentium, ac præsertim.

JULII III. Constit. incip. Licet à diversis, contra impediētes Inquisitores hæreticæ pravitatis in eorum officio, aut in causis Inquisitionis se ingerentes, eorumque complices, & fautores, & contra ipsos Inquisitores admittentes laicos ad criminis hæresis cognitionem. Et **Pii V. Constit. 82. incip. Si de protegendis** contra occidentes, verberantes, dejicientes, aut per terrefacientes quemvis ex ministris S. Officii Inquisitionis, vel Episcoporum id munus in sua diocesi, vel provincia obtinentium, seu accusatorem, denunciatorem, aut testem in causa Fidei quomodocunque productum, vel evocatum: necnon contra diripientes, expugnantes, invadentes, dicentes, expilantes, aliove exportantes alicujus prædictorum bona, libros, litteras, auctoritates, exemplaria, sive privata ubicumque posita, eorumque complices, & fautores, & contra effringentes carcerem, vel custodiam publicam, vel

privatam extrahentes, vel emittentes junctum, prohibentes capiendum, captivive eripientes, recipientes, occultantes, seu facultatem effugendi dantes, seu id fieri jubentes, eorumque complices, & fautores etiam effectu non sequuto nullatenus excusandos, nisi claras tantummodo probationes contrariam adducētes, & contra intercedentes pro præfatis delinquentibus inflictis contra quemlibet prædictorum pœnis, quæ damnatis ex primo capite legis Juliæ Majestatis, eorumque filiis irrogantur, & oblata revelantibus impunitate.

Pii IV. Const. 31. incip. Cum sicut nuper, contra Sacerdotes, qui pœnitentes mulieres in actu Sacramentalis Confessionis ad inhonestos actus provocare, & allicere tentant, & sollicitant. Et **Gregor. XV. Constit. 34. incip. Universi Dominici gregis,** ampliatiæ circa hujus criminis probationes, & extensivæ contra Confessarios, qui personas (quæcunque illæ sint) ad inhonestas sive inter se, sive cum aliis quomodolibet perpetranda in actu Sacramentalis Confessionis, sive ante, sive post immediatè, seu occasione, vel prætextu Confessionis, vel extra occasionem Confessionis in Confessionario, aut alio in loco ad audiendam Confessionem è lecto sollicitare, vel provocare tentaverint, aut cum eis illicitos, & inhonestos sermones sive tractatus habuerunt. Et contra Confessarios non monentes eos, qui sciunt ab aliis Confessariis sollicitatos esse, ut inquisitoribus, vel Ordinariis sollicitantes

denuncient, vel docentes eis id ita denunciantum non teneri.

GREGORII XIII. constit. 22. incip. *Officij nostri partes*. de jurisdictione Inquistorum hæreticæ pravitatis eos, qui ad Ordinem Pontificatus non promoti, Missas celebrant, & Sacramentaliter Confessiones audiunt Clementis VIII. constit. 81. incip. *Et si aliis*, declaratorix pœnæ contra eos infligendæ per iudices laicos prævia eorum degradatione. Et Sanctitatis suæ constit. 79. incip. *Apostolatus officium*, extensivæ ad minores 25. annis, dummodo vigesimum ætatis annum compleverint.

SIXTI V. constit. 17. incip. *Cæli & terræ creator*, contra exercentes artem Astrologiæ judicariæ, & alia quæcunque divinationum genera, librosve harum artium legentes, vel tenentes. Et Sanctitatis suæ constit. 113. incip. *Inscrutabilia iudiciorum Dei*, extensivæ ad alia, & cum gravioribus pœnis.

CLEMENTIS VIII. Constit. 42. incip. *Cum sicut*, contra Italios ne extra Italiam proficiscantur ad loca in quibus liber & publicus cultus, sive usus Catholicæ Religionis non existat, minuscq; in eis locis habitent. Et Gregorii XV. Constit. 23. incip. *Romani Pontificis*, contra hæreticos ne in locis Italiæ, & Insularum adjacentiû quovis prætextu commorentur, & contra eorû fautores.

PAULI V. Constit. 26. incip. *Romanus Pontifex*, revocatorix facultatum Superioribus quorumcunque Ordinum & Religiosorum quoquomodo concessarum cognoscendi causas suo-

rûm subditorum ad officium Sanctæ Inquisitionis quomodolibet pertinentes.

Ejusdê constit. 97. incip. *Regis pacifice*, innovatorix cõstitutionum à Sixto IV. & Pio V. de Conceptione B. M. Virginis editarum; impositionis majorum pœnarum in transgressores à locorum Ordinariis, & hæreticæ pravitatis Inquistoribus puniendos. Et Gregor. XV. constit. 29. incip. *Sanctissimus Dominus noster auditis*, ampliativæ, & declaratorix prohibitionis asserendi B. M. V. conceptam esse in peccato originali.

GREGORII XV. Constit. 27. incip. *Romanus Pontifex, in specula*, revocatorix quorumcunque concessionum vivæ vocis oraculo factarum. Et Sanctitatis suæ Constit. extensivæ ad quoscunque quantumvis privilegiatos, exemptos, incip. *Alias felicitis rec. Gregor. Papa XV.* sub dat. Romæ 20. Dec. 1631.

Ejusdem Constit. 40. incip. *Apostolatus officium*, & Sanctitatis suæ Constit. 114 incip. *Eo modo* revocatorix licentiarum quarumcunque legendi & habendi libros prohibitos.

SANCTITATIS SUÆ Constit. 37. incip. *Sanctissimus Dominus noster sollicitè animadvertens*, de imaginibus nondû à Sede Apost. canonizatorum, vel beatorum cum radiis, splendoribus, aut laureolis non proponendis, tabellis aut luminaribus ad eorum sepulchra non opponendis, eorumve gestis miraculis, revelationibus, beneficiorû impetrationibus non publicandis, aut imponendis. Pariter Sanctitatis suæ constit. 50. incip. *Sanctissimus Dominus noster pro debito sui Pastoralis officij*, de libris ubi.

ubicunque compositis de quacunque materia tractantibus, ab his, qui deguntur in statu Ecclesiastico transmittendis alio, ut imprimantur sine vicarij & Magistri sacri Palatij in Vrbe, vel extra eam sine Ordinarij & inquisitoris, aut ab eis deputatorum licentia, & eiusdem Sanctitatis suæ const. sub dat. Romæ. die 5 Nouemb. 1631 incip. *Cum sicut accepimus*, quod Constitutione, Apost. in concernentibus Fidem Catholicam, & sanctæ Inquisitionis officium hactenus editæ, & imposteriorum etiam super quacunque alia re edendæ, omnes Regulares quomodolibet privilegiatos comprehendant, nisi in edendis illi specialiter excipiantur. Et insuper ij Superiores teneantur curare & efficere, ut huius decreti exempla aliquo in loco apud eos publico affigantur, & affixa conserventur, ita ut ab eisdem subditis Religiosis omnibus videri, ac legi commodè queant: deque huiusmodi commotione publico documento statim certiore facere Congregatione sanctissimæ Inquisitionis in Vrbe. & ita mandat & præcipit sanctitas sua. Joannes Antonius Thomasius, Sanctæ Romanæ & universalis Not.

Anno millesimo sexcentesimo trigesimo tertio, Indictione prima Pontificatus S. D. N. Urbani divina providentia Papa octavi, die vero septima Mensis Junij supradictæ litteræ decretum affixum & publicatum fuit ad valvas Principis Apostolorum, ac in acie Campi Flora, ut moris est, per me Alexandrum Latinum prelibati S. D. N. Papa Cursores.

Canonici Pœnitentiarii, Lectores, Magistrales, & Doctorales Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum Regnorum Hispaniæ & Legionis quavis de causa, occasione, vel prætextu etiam servitii S. Inquisitionis, à suarum Ecclesiarum servitiis se quoquo modo eximere, ac super hoc quodcunque indultum etiam à Sede Apost. nisi eorundem Capitulorum ad id expresso accedente consensu, impetrare minimè possunt.

LXXI.

URBANUS *Papa VIII. ad perpetuam rei memoriam.*

Super Universas Orbis Ecclesias ab eo, qui cunctis imperat, nullo licet meritorum nostrorum suffragio constituti, in his per quæ ipsarum Ecclesiarum, præsertim Metropolitanarum, & Cathedralium honori, & commodis opportunè consulitur, Pastoralis officii nostri partes cum à Nobis petitur, libenter interponimus, prout conspiciamus in Domino salubriter expedire. Nuper siquidem nomine dilectorum filiorum Metropolitanarum & aliarum Cathedralium Ecclesiarum, Regnorum Castella, & Legionis Nobis exponi fecit dilectus filius Augustinus Gonzalez Davila juris utriusque Doctor, eorumque Capitulorum Procurator generalis, quod in qualibet Ecclesiarum huiusmodi dudum, juxta Sacri Concilii Tridentini decreta Pœnitentiarius, cum unione unius ex Præbendis pro uno Magistro, vel Do-

Doctore, aut Licentiato in Sacra Theologia, vel Jure Canonico institutos, nec non una Lectoralis pro uno Theologo Lectore S. Scripturæ, & præterea juxta ordinationem felicitis recordationis Sixti Quarti, & Leonis décimi Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum aliàs, & ex particulari Sedis Apost. indulto in quibusdam, ex dictis Ecclesiis duæ Doctores pro uno seu duobus respectivè Doctores, seu Licentiatis in utroque, vel altero Jurium, ac alias Præben. Magistralis respectivè nuncupatæ pro uno Magistro seu Licentiato in S. Theologia constitutæ fuerunt. Cum autem, sicut eadem expositio subjungebat, juxta ejusdem Concilii Trident. decreta Pœnitentiario onus audiendi Confessiones publicè in Ecclesia, Theologo autem Canonicis prædictis, legendi, & interpretandi Sacram Scripturam incumbat; Magistrales vero, & Doctores Canonici hujusmodi in prædictis Ecclesiis in vim dictæ ordinationis Sixti IV. & Leonis Decimi prædecessorum nostrorum hujusmodi, & respectivè indulti prædicti eo fine instituti sint, ut hi suæ Ecclesiæ in defendendis illius juribus, & in dandis Capitulo suo, aliisque Ecclesiæ suæ ministris salubribus consiliis, pro felici negotiorum eorundem directione assistant; ille autem ut verbum Dei populo prædicet, & in his, quæ ad conscientiam pertinent, recta consilia Capitulo, & ministris suæ Ecclesiæ præbeat, & proinde, ipsos apud suas Ecclesias assidue residere oporteat, contingit tamen interdum, ut

nonnulli ex Canonicis hujusmodi variis prætextibus, & inter alios, quod officio S. Inquisitionis adversus hæreticam pravitatem inferviant, ac etiam vigore indultorum sibi ab Apostolica Sede concessorum ab Ecclesiis suis absint; & nihilominus suorum Canonicatum, & Præbendarum fructus, redditus & proventus, ac etiam distributiones quotidianas integrè, tanquam si residerent, percipere prætendant, in grave ipsarum Ecclesiarum detrimentum. Quare dictus Augustinus eorundem Capitulum nomine Nobis humiliter supplicari fecit, ut Capitulum, & Ecclesiarum hujusmodi idemnitati in præmissis opportunè consulere de benignitate Apostolica dignaremur, Nos igitur attendentes petitionem hujusmodi rationi esse consentaneam, ac Capitula, & Augustinum præfatos specialibus favoribus & gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas à quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris & pœnis à jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatæ existunt, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, harum seriè absolventes & absolutas fore censentes; hujusmodi supplicationibus inclinati, eisdem Capitulis Metropolitanarum, & aliarum Cathedralium Ecclesiarum Regnorum Castellæ, Legionis prædictorum, ut nullo unquam tempore Canonicis Pœnitentiariis, Lectoribus, Magistralibus, & Doctoralibus suarum Eccle-

Ecclesiarum pro tempore existentibus ex quavis causa etiam prætextu, quod officio sanctæ Inquisitionis inseruiant, absentibus, & si aliquod ab Apost. Sede indultum desuper sine speciali Capitulorum prædictorum consensu obtinuerint fructus redditus & proventus ac distributiones quotidianas suorum Canonatuum, & præbendarum præstare minime teneantur, nec ad id inuiti cogi aut compelli, seu vigore litterarum Apost. nisi in illis de præsentibus indulto de verbo ad verbum specialis mentio fiat interdici suspendi, vel excommunicari possint auctoritate Apost. tenore præsentium de speciali gratia indulgentis, ac prædictos Canonicos Pœnitentiarios, Lectores, Magistrales, & Doctorales quavis de causa, occasione, vel prætextu, etiam servitii dictæ S. Inquisitionis huiusmodi à dictarum suarum Ecclesiarum servitiis illis incumbentibus se quoquomodo eximere, ac super hoc quodcumque indultum etiam à Sede Apost. nisi eorundem Capitulorum ad id expresso, accedente consensu impetrare, aut sibi quovis modo, etiam Motu proprio concessio, vel frui nullatenus posse, aut debere, nec illis in aliquo contra præsentium tenorem suffragari, quin imo quodcumque contigerit, pro tempore existentes Canonicos Pœnitentiarios, Lectores, Magistrales, & Doctorales huiusmodi in aliis, quam dictarum suarum Ecclesiarum servitiis, etiam officii Sanctæ Inquisitionis, etiam intra civitates, in quibus Ecclesiæ præfate existant, occupari, Cano-

nicatus & Præbendas, per eos obtentos in Ecclesiis huiusmodi, eo ipso vacare ac aliis personis qualificatis per eos, ad quos eorum collatio pertinebit, liberi conferri posse, sicque ab omnibus censeri, & ita & non aliter per quoscunque iudices Ordinarios & delegatos, etiam causarum Palatii Apost. Auditores, ac S.R.E. Cardinales, etiam de Latere Legatos, nostrosque, & Sedis Apost. Nuntios, ac quoscunque alios quavis auctoritate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, seu interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, irritumque & inane, si secus super his à quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari decernimus. Quocirca venerabilibus fratribus Archiepiscopis & Episcopis Metropolitanarum, & Cathedralium Ecclesiarum prædictarum respectivè, nec non nostro & Apostolicæ Sedis pro tempore existenti in Regnis Hispaniarum Nuncio per præsentibus committimus & mandamus, quatenus Archiepiscopi & Episcopi præfati, quilibet in suis civitate & diœcesi, Nuncius verò præfatus in quibusvis suæ jurisdictionis locis in eisdem Regnis per se, vel alium, seu alias præsentibus litteras, & in eis contenta, ubi & quando opus fuerit, & quoties pro parte dictorum Capitulorum fuerint requisiti solemniter publicantes, illisque in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes, faciant auctoritate nostra eadem Capitula præmissorum huiusmodi effectu paci-

Mm

ficè

facè frui & gaudere, non permittentes illa desuper à quoquam quavis auctoritate; quomodolibet indebitè, molestari Contradictores quoscunque per sententias, censuras & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna juris & facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii sæcularis. Non obstantib. fel. rec. Bonifacii Papæ VIII. prædecessoris nostri de una, & concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate præsentium in iudicium non trahatur, aliisque Constitutionibus & Ordinationibus Apostolicis, ac Ecclesiarum præfatarum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel alia quavis firmitate roboratis statutis, & consuetudinibus, stabilimentis, usibus, & nativis, privilegiis quoque indultis, & litteris Apostolicis, etiam præfato Sanctæ Inquisitionis officio, & qui-

busvis aliis in contrarium præmissorum, nuac & pro tempore sub quibuscunque tenoribus & formis, quomodolibet concessis, confirmatis, & approbatis. Quibus omnibus & singulis eorum tenores præsentibus, pro expressis habentes, ad præmissorum effectum specialiter, & expressè derogamus, cæterisque contrariis quibuscunque. Volumus autem, ut præsentium transumptis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem prorsus adhibeatur fides, quæ adhiberetur, si fuerint exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die decima Januarij millesimo sexcentesimo quadragesimo, Pontificatus nostri anno decimo septimo. Locus † annuli Piscatoris.
M. A. Maraldus.

INDEX